

[Ivar Hansen]

kordstore skattetryk forhindrer dem i at spare op, når der også skal være penge til at klare dagen og vejen.

Her kan vi kigge over Sundet til Sverige, og det skulle Socialdemokratiet måske skele lidt til. Den svenske regering har efter oplysninger i dagspressen i dag truffet beslutning om, at der skal gennemføres skattelettelser i det svenske samfund med virkning fra det kommende år. Jeg synes, det er et godt signal fra den socialdemokratiske regering i Sverige.

Det er i det hele taget vigtigt for Venstre, at flest muligt af landets borgere sættes i stand til at klare sig selv uden at være afhængige af de offentlige kasser. I dag lever 1,6 millioner mennesker i Danmark af overførselsindkomster; det siger sig selv, at det er uholdbart, og det tal skal vi have bragt ned.

I øjeblikket diskuteres også spørgsmålet om kollektive pensionsordninger på det private arbejdsmarked. Herom vil jeg gerne sige, at vi blankt afviser lovgivning om en obligatorisk, altomfattende løsning. Løsningerne må under alle omstændigheder indebære en klar valgfrihed for den enkelte. Trods det udmærkede, der i øvrigt kan siges om fagforeningerne her i landet, bliver jeg altså nødt til at slå fast, at de ikke skal have monopol på at bestyre fremtidens pensionskasser og dermed investeringerne i dansk erhvervsliv i fremtiden.

I Venstre glæder vi os over et godt samarbejde mellem regeringen og kommunerne. Der er aftalt skattelettelser og en meget betydelig forenkling og afbureaukratisering i den kommunale sektor. Det er i øvrigt interessant at se, hvordan en lang række kommuner sætter sig i spidsen for projekter, der giver borgerne bedre service for færre penge, fordi man bryder med tidligere tiders vanetænkning eller rettere sagt socialdemokratisk styrings- og ensretningstankegang. Venstre tillægger et fortsat samarbejde med kommunerne stor betydning. Vi ønsker mere lokalt selvstyre, og vi ønsker overflødig statsformynderi og centraladministration fjernet.

Vi står over for en historisk udfordring nu; det er vel ikke for meget sagt. Den fri konkurrence i fremtidens Europa fordrer, at vi har orden i vort eget hus, at vi har vort produktionsapparat i orden, at landets borgere synes, det kan betale sig at være aktive og ikke passive. Det kræves af os, at vi træffer beslutninger, der

kan skabe ny dynamik i vort samfund. Alternativet er, at vi sækker agterud i den europæiske udvikling, så at vi løber en risiko for at blive en tredjerangsnation. Men opgaven er såmænd ikke så svær; det er til syvende og sidst et spørgsmål om politisk vilje.

Venstre bidrager gerne til, at vi inden længe kan få et bredt politisk forlig, som ude i samfundet kan skabe tiltro til fremtiden og give forhåbning om en holdbarhed, som også kan række ud over den næste valgdag. Men vi siger ikke ja til forlig for enhver pris; indholdet skal være i orden, og retningen skal være rigtig; den skal pege mod flere arbejdspladser, flere investeringer, mere opsparing og et lavere skattetryk.

Statsministeren har gjort det klart, at ingen har vetoret her i folketingsalen; det er resultaterne, der tæller. Det er sandt. Vi deler den opfattelse i Venstre. Nu må folkestyret vise, at det er i stand til at træffe beslutninger, som kan give vort samfund et kraftigt skub fremad.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Ivar Hansen kan ikke lide, at Socialdemokratiet fremhæver, at de planer, vi hidtil har set fra regeringen, vitterlig betyder, at langt de største skattelettelser gives helt i toppen, men sandheden er jo, at det, vi har fået præsenteret, er forslag om, at hver eneste arbejdsmand her i landet skal bidrage 3.000 kr. ekstra, for at de, der tjener penge i millionklassen, kan få en lettelse på et halvt hundrede tusinde. Sådan er de forslag, vi er blevet præsenteret for, og derfor er der selvfølgelig intet forkert eller usandt i at fremhæve, at det er virkningen af regeringens forslag.

Det skal laves om, hvis Socialdemokratiet skal være med til at bære en løsning. Det skal laves om, fordi vi er enige om, at en meget stram indkomstpolitik skal bære frem til en vækst i produktion og beskæftigelse, og det kan man selvfølgelig kun få menneskers accept af, hvis de lettelse, man laver for at opretholde deres realløn, også virker på lavere og jævne indkomster. Det er derfor, Socialdemokratiet lægger hovedvægten af sine nettolettelser – som jo ikke er mindre end regeringens – på afgifter og takster, der tæller i bunden, og i forhold til indkomstskatten ikke lægger vægten på lettelse, men på omlægninger, der tilpasser vort system til resten af Europa.